

पठतु संस्कृतम्

शिक्षा

षष्ठ-पाठः

सूक्तिः

तां योगमिति मन्यन्ते स्थिरामिन्द्रियधारणाम् ।

पदविभागः

ताम्, योगम्, इति, मन्यन्ते, स्थिराम्, इन्द्रियधारणाम्

अन्वयः

(योगिनः) तां स्थिराम् इन्द्रियधारणां योगम् इति मन्यन्ते ।

तात्पर्यम्

अस्यां सूक्त्यां योगाभ्यासस्य प्रभावः उक्तः । दृढसङ्कल्पेन इन्द्रियाणां मनसां च नियन्त्रणम् एव योगम् इति कथ्यन्ते ।

सूक्तिः

तां योगमिति मन्यन्ते स्थिरामिन्द्रियधारणाम् ।

व्याकरणांशाः

ताम्
योगम्
इति
मन्यन्ते
स्थिराम्
इन्द्रियधारणाम्

- द. स्त्री. द्वि. ए.
- अ. पु. द्वि. ए.
- अव्ययम्
- मन् धातुः आत्मनेपदी लट्-लकारः प्र. ब.
- आ. स्त्री. द्वि. ए.
- आ. स्त्री. द्वि. ए.

सुभाषितम् - 1

कदर्थितस्यापि हि धैर्यवृत्तेः न शक्यते धैर्यगुणः प्रमार्ष्टुम् ।
अधोमुखस्यापि कृतस्य वहनेः नाधः शिखा यान्ति कदाचिदेव ॥

पदविभागः

कदर्थितस्य, अपि, हि, धैर्यवृत्तेः, न, शक्यते, धैर्यगुणः, प्रमार्ष्टुम्, अधोमुखस्य, अपि, कृतस्य, वहनेः, न, अधः, शिखाः, यान्ति, कदाचित्, एव

सन्धिः

कदर्थितस्य + अपि	= सवर्णदीर्घ-सन्धिः
अधोमुखस्य + अपि	= सवर्णदीर्घ-सन्धिः
न + अधः	= सवर्णदीर्घ-सन्धिः
शिखाः + यान्ति	= विसर्ग-लोपः
कदाचित् + एव	= जश्त्वम्

सुभाषितम् - 1

कदर्थितस्यापि हि धैर्यवृत्तेः न शक्यते धैर्यगुणः प्रमार्ष्टुम् ।
अधोमुखस्यापि कृतस्य वहनेः नाधः शिखा यान्ति कदाचिदेव ॥

सामान्यार्थः

It is not possible to destroy the courage of a courageous person even by keeping him down forcibly. Even if the fire is kept with face downwards, the flames do never move downwards.

वाक्यविश्लेषणम्

क्रिया	- शक्यते, यान्ति
प्रथमा	- धैर्यगुणः, शिखाः
षष्ठी	- कदर्थितस्य, धैर्यवृत्तेः, अधोमुखस्य, कृतस्य, वहनेः
अव्ययम्	- अपि, हि, न, प्रमार्ष्टुम्, अपि, न, अधः, कदाचित्, एव

सुभाषितम् - 1

कदर्थितस्यापि हि धैर्यवृत्तेः न शक्यते धैर्यगुणः प्रमार्ष्टुम् ।
अधोमुखस्यापि कृतस्य वहनेः नाधः शिखा यान्ति कदाचिदेव ॥

अन्वयरचना प्रतिपदार्थः च

क्रिया

किं कर्तुं न शक्यते?

कः प्रमार्ष्टुं न शक्यते ?

कस्य धैर्यगुणः?

कीदृशस्य धैर्यवृत्तेः?

- न शक्यते

- प्रमार्ष्टुम्

- धैर्यगुणः

- धैर्यवृत्तेः

- कदर्थितस्य अपि

न सम्भाव्यते

नाशयितुम्

धैर्यम् इति गुणः/शौर्यम्

धीरस्य

तिरस्कृत्य अपि

सुभाषितम् - 1

कदर्थितस्यापि हि धैर्यवृत्तेः न शक्यते धैर्यगुणः प्रमार्ष्टुम् ।
अधोमुखस्यापि कृतस्य वहनेः नाधः शिखा यान्ति कदाचिदेव ॥

अन्वयरचना प्रतिपदार्थः च

क्रिया

काः न यान्ति ?

कुत्र न यान्ति ?

कदा न यान्ति ?

कस्य न यान्ति ?

कीदृशस्य वहनेः ?

- न यान्ति
- शिखाः
- अधः
- कदाचित् एव
- वह्नेः
- अधोमुखस्य कृतस्य अपि

न गच्छन्ति

ज्वालाः

नीचैः

कदापि

अग्नेः

अवाङ्मुखी कृतस्य

सुभाषितम् - 1

कदर्थितस्यापि हि धैर्यवृत्तेः न शक्यते धैर्यगुणः प्रमार्ष्टुम् ।
अधोमुखस्यापि कृतस्य वहनेः नाधः शिखा यान्ति कदाचिदेव ॥

अन्वयः

(तथा) कदर्थितस्य अपि हि धैर्यवृत्तेः धैर्यगुणः प्रमार्ष्टुं न शक्यते
(यथा) अधोमुखस्य कृतस्य अपि वहनेः शिखाः कदाचित् अधः एव न यान्ति

तात्पर्यम्

यथा अग्निः अधोमुखीकृतः चेत् अपि तस्य ज्वालाः अधः न गच्छन्ति ऊर्ध्वदिशी एव प्रसरन्ति
तथा एव धीरः पुरुषः अपमानितः चेत् अपि तस्य धैर्यगुणस्य नाशनं कर्तुं न शक्यते । तस्य
तेजः प्रकाशते एव । सः धैर्यं कदापि न त्यजति ।

सुभाषितम् - 1

व्याकरणांशाः

कदर्थितस्य
अपि
हि
धैर्यवृत्तेः
न
शक्यते
धैर्यगुणः
प्रमार्ष्टुम्
अधोमुखस्य

- अ. पु. ष. ए.
- अव्ययम्
- अव्ययम्
- इ. पु. ष. ए.
- अव्ययम्
- शक् धातुः लट्-लकारः कर्मणि प्र. ए.
- अ. पु. प्र. ए.
- अव्ययम्
- अ. पु. ष. ए.

सुभाषितम् - 1

व्याकरणांशाः

अपि	- अव्ययम्
कृतस्य	- अ. पु. ष. ए.
वहनेः	- इ. पु. ष. ए.
न	- अव्ययम्
अधः	- अव्ययम्
शिखाः	- आ. स्त्री. प्र. ब.
यान्ति	- या धातुः परस्मैपदी लट्-लकारः प्र .पु. ब.
कदाचित्	- अव्ययम्
एव	- अव्ययम्

सुभाषितम् - 2

नागुणी गुणिनं वेत्ति गुणी गुणिषु मत्सरी।
गुणौ च गुणरागी च विरलः सरलो जनः॥

पदविभागः

न, अगुणी, गुणिनम्, वेत्ति, गुणी, गुणिषु, मत्सरी, गुणी, च,
गुणरागी, च, विरलः, सरलः, जनः

सन्धिः

न + अगुणी	= सवर्णदीर्घ-सन्धिः
गुणिनम् + वेत्ति	= अनुस्वार-सन्धिः
सरलः + जनः	= विसर्गः उकारः (गुण)

सुभाषितम् - 2

सामान्यार्थः

A man of no virtues does not understand a man of virtues. A man of virtue is jealous of those having virtues. A simple person who has virtues and who likes virtues in other men is very rare.

वाक्यविश्लेषणम्

क्रिया	- वेत्ति, (भवति)
प्रथमा	- अगुणी, गुणी, मत्सरी, गुणरागी, विरलः, सरलः, जनः,
द्वितीया	- गुणिनम्
सप्तमी	- गुणिषु
अव्ययम्	- न, च

सुभाषितम् - 2

अन्वयरचना प्रतिपदार्थः च

क्रिया - न वेत्ति
कः न वेत्ति ? - अगुणी
कं न वेत्ति ? - गुणिनम्

क्रिया - (भवति)
कः भवति ? - गुणी
कीदृशः गुणी ? - मत्सरी
केषु भवति ? - गुणिषु

न जानाति
गुणविहीनः जनः
गुणसम्पन्न-पुरुषस्य महत्त्वं

गुणवान् जनः
असूया-युक्तः
अन्य-गुणसम्पन्न-पुरुषेषु

सुभाषितम् - 2

अन्वयरचना प्रतिपदार्थः च

क्रिया	- (भवति)
कः भवति ?	- विरलः
कः विरलः भवति ?	- जनः
कीदृशः भवति ?	- सरलः जनः
पुनः कीदृशः भवति?	- गुणी
पुनः कीदृशः भवति?	- गुणरागी

दुर्लभः
मानवः
निष्कपटः
स्वयं गुणवान्
गुणप्रियः

सुभाषितम् - 2

अन्वयः

अगुणी गुणिनं न वेत्ति ।

गुणौ गुणिषु मत्सरी (भवति) ।

गुणी च गुणरागी च सरलः जनः विरलः (भवति) ।

तात्पर्यम्

लोके प्रायः गुणविहीनः जनः गुणसम्पन्न-जनस्य महत्त्वं न जानाति । गुणवान् जनः अपि अन्यान् गुणसम्पन्नवान् न सहते। यः स्वयं गुणवान् अस्ति अन्येषु स्थितान् उत्तमगुणान् आराधयति तादृशः सरलः मानवः लोके दुर्लभः एव ।

सुभाषितम् - 2

व्याकरणांशाः

न	- अव्ययम्
अगुणी	- न. पु. प्र. ए.
गुणिनम्	- न. पु. द्वि. ए.
वैत्तिः	- विद् धातुः परस्मैपदी लट्-लकारः प्र. ए.
गुणी	- न. पु. प्र. ए.
गुणिष	- न. पु. स. ब.
मत्सरी	- न. पु. प्र. ए.
गुणी	- न. पु. प्र. ए.
च	- अव्ययम्

सुभाषितम् - 2

व्याकरणांशाः

गुणरागी	- न. पु. प्र. ए.
च	- अव्ययम्
विरलः	- अ. पु. प्र. ए.
सरलः	- अ. पु. प्र. ए.
जनः	- अ. पु. प्र. ए.

काव्य-कथा - किरातार्जुनीयम्

धर्मराजाय द्रौपद्याः उपदेशः

महाभारतस्य कथा प्रसिद्धा । कौरवपाण्डवयोर्द्यूतं¹ समाप्तम् । कौरवा² जयं प्राप्तवन्तः । पाण्डवाः पराजिताः । नियमानुसारेण युधिष्ठिरो³ ऽनुजैः सहारण्यं⁴ गतवान् । अरण्ये युधिष्ठिरः दुर्योधनस्य राज्यभारक्रमं ज्ञातुम् एकं किरातं^a हस्तिनापुरं प्रति प्रेषितवान् । स⁵ किरातो⁶ ब्रह्मचारिवेषं धृत्वा गतवान् । ततः स⁷ वनं प्रत्यागतवान् । युधिष्ठिरं निवेदितवान् च - “दुर्योधनो⁸ राज्यसिंहासने स्थितः । तथापि⁹ भवतां विषये स¹⁰ भीतः । स¹¹ नीतिपूर्वकं राज्यशासनं करोति । सेवकान् मित्राणीव¹² पश्यति । मित्राणि बन्धूनिव, बन्धून् स्वामिभावेन^b च पश्यति । सामन्ताः सर्वे तस्य आदेशं^c परिपालयन्ति ।

काव्य-कथा - किरातार्जुनीयम्

राज्ये सर्वत्र ¹³कृषिरुत्कृष्टास्ति¹⁴ । गुप्तचरा¹⁵ विश्वासयोग्याः सन्ति । ते
अन्यराजानां वृत्तान्तं तस्मै निवेदयन्ति । एवं स¹⁶ प्रबलो¹⁷ महाराजो¹⁸
भविष्यति । अतस्तं¹⁹ जेतुं^d भवता उपायः कर्तव्यः” इति ।

युधिष्ठिरो²⁰ गुप्तचराय पारितोषिकं दत्त्वा तं प्रेषितवान् । ततो²¹ भीमादीनां
सम्मुखे किरातेनोक्तं²² विषयं द्रौपद्यै कथितवान् । युधिष्ठिरस्य वचनं श्रुत्वा

काव्य-कथा - किरातार्जुनीयम्

द्रौपदी उक्तवती - “हे नाथ ! स्त्रीणाम् उपदेशवचनेषु पुरुषाः प्रायेणानादरं²³
प्रकटयन्ति । ²⁴तथापि मम हृदयव्यथा वक्तुं मां प्रेरयति । त्वं पत्नीसमां^e
राज्यलक्ष्मीं परित्यक्तवान् । ²⁵अतोऽयं भीमः कथमस्ति ? पश्य । पूर्वं स²⁶
सुन्दरमञ्चे शयनं करोति स्म । इदानीं दीनो²⁷ भूतले शयनं करोति । अयमर्जुनः
पूर्वम् उत्तरदेशं जित्वा^f सुवर्णराशिमानीतवान् । इदानीं स²⁸ एव वल्कलं^g
धरति । वन्यजीवनं^h करोति । नकुलसहदेवौ सुकुमारौ कोमलदेहौ । तौ
कठिने भूतले शयनं कुरुतः । एतेषां कष्टं दृष्ट्वा तव दुःखं न भवति किम् ?
अहम् अतीव दुःखमनुभवामि । महाराज ! त्वं शान्तिं त्यज । शत्रूणां विनाशं
कुरु । ²⁹शान्तिर्मुनीनां स्वभावः । स³⁰ स्वभावो³¹ नृपाणां न । समयनिरीक्षा
³²नोचिता । यो³³ विजयमिच्छति स ³⁴समयानुसारेण सन्धिंⁱ त्यजति । अतो³⁵
युद्धाय प्रवृत्तिं कुरु” इति ।

एवमुक्त्वा द्रौपदी तूष्णीमभवत् ।

काव्य-कथा - शिशुपालवधम्

प्रश्नाः

१. युधिष्ठिरः कं किमर्थं हस्तिनापुरं प्रति प्रेषितवान् ?
२. दुर्योधनः मित्राणि बन्धून् च कथं पश्यति ?
३. पुरुषाः प्रायेण कुत्र अनादरं प्रकटयन्ति ?
४. शान्तिः केषां स्वभावः ? केषां स्वभावः न ?
५. कः सन्धिं त्यजति ?

श्लोकः - 1

Sloka to be recited in the evening - before going to sleep

रामं स्कन्दं हनूमन्तं वैनतेयं वृकोदरम् ।

शयने यः स्मरेन्नित्यं दुःस्वप्नस्तस्य नश्यति ॥

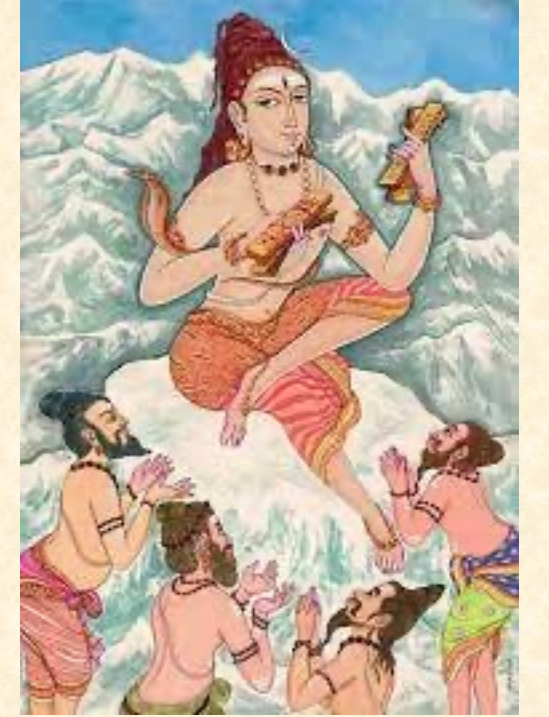
Before going to sleep, one who remembers Rama, Kumaraswamy, Hanuman, Garuda and Bheema will not get bad dreams.

श्लोकः - 2

करचरणकृतं वाक्कायजं कर्मजं वा
श्रवणनयनजं वा मानसं वापराधम् ।
विदितमविदितं वा सर्वमेतत् क्षमस्व
जय जय करुणाब्धे श्रीमहादेव शम्भो ॥

O ! Lord Shambhu ! Mahadeva be victorious. Ocean of kindness ! Please forgive all my faults (sins) whether it is done with hands or feet, whether by speech, body or action, ears, eyes or mind, known or unknown.

व्याकरणम्

शानच्-प्रत्ययः

१ . .... भुञ्जानां ..... पत्नीं पतिः आहूतवान् । (भुञ्जानाः)

२ . वेदम् ... अधीयानैः ..... वटुभिः गुरुः नमस्कृतः । (अधीयानाः)

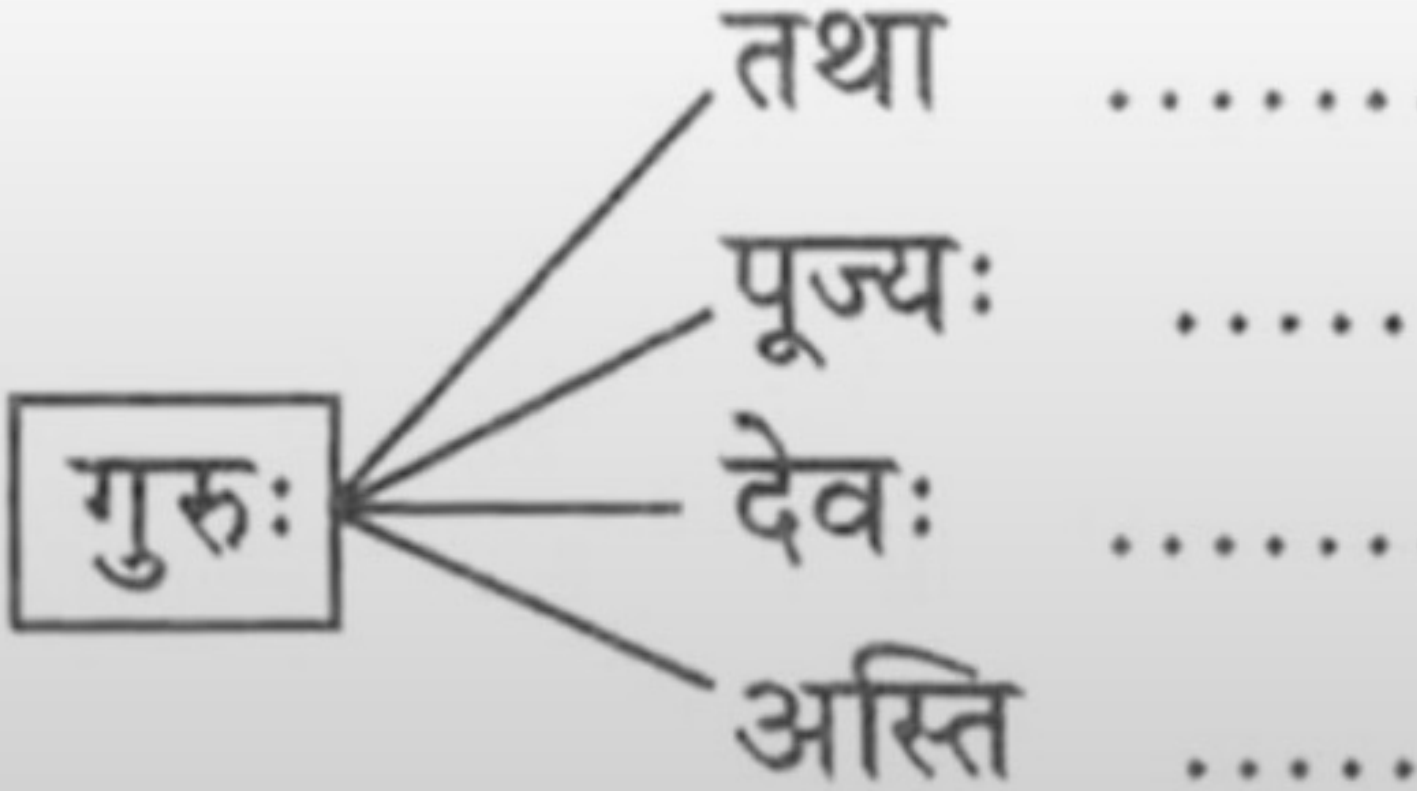
३ ... विक्रीणानेन ... आपणिकेन वस्तुनः मूल्यम् उक्तम् । (विक्रीणानः)

४ . ... स्पर्धमानेषु ..... छात्रेषु उत्साहः महान् अस्ति । (स्पर्धमानाः)

५ . ... वर्धमानानां ..... कुतृणानाम् उत्पाटनं कारय । (वर्धमानानि)

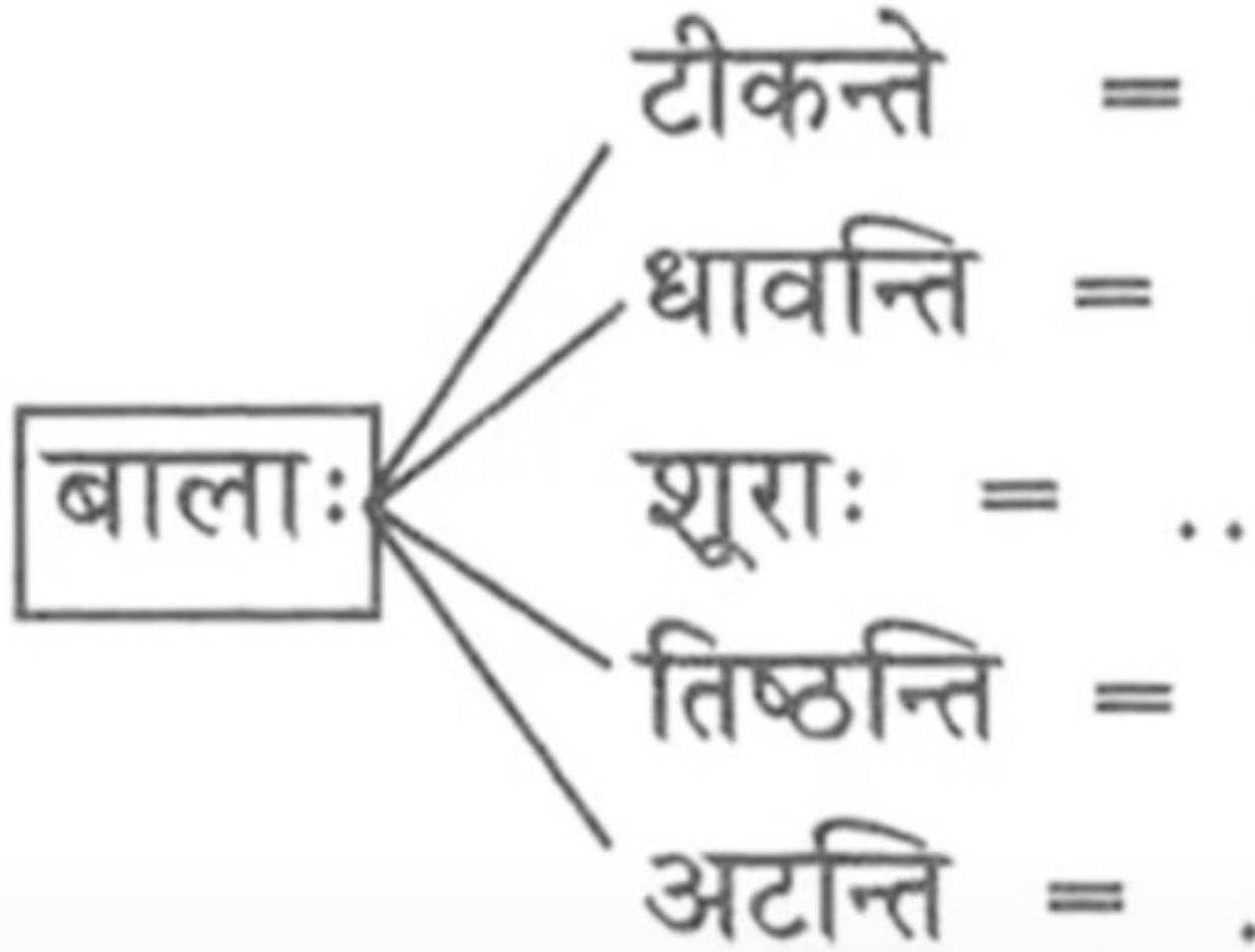
सन्धिः

गुरुस्तथा

गुरुर्देवः

गुरुरस्ति

बालाष्टीकन्ते

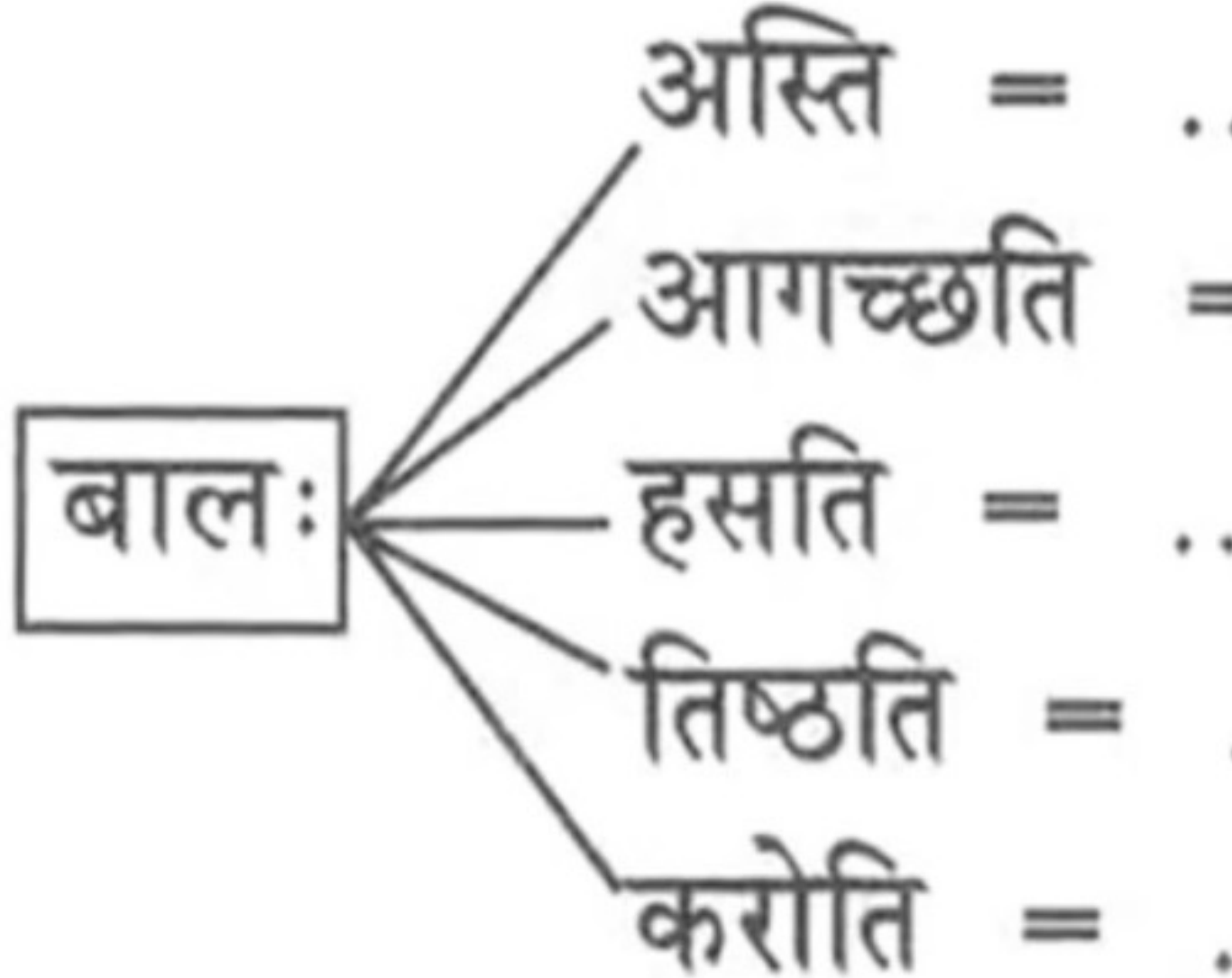
बाला धावन्ति

बालाश्शूराः

बालास्तिष्ठन्ति

बाला अटन्ति

बालोऽस्ति

बाल आगच्छति

बालो हसति

बालस्तिष्ठति